

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010624
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3818010624.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. E., nar. X.X.XXXX v P., trvale bytom L., E. XXX/XX, okres P., bytom P. P., G. XX, trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.07.2019 (ďalej Tr. zák.), na verejnom zasadnutí dňa 26. mája 2021 prejednal odvolanie obžalovaného C. E. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. augusta 2019, sp. zn. 2T/121/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný C. E.

odsudzuje

podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. k), l), n) a § 56 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 na peňažný trest vo výmere 1.000 € (jedentisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá sa náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Výroky o vine a náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 5.8.2019, sp. zn. 2T/121/2018 bol obžalovaný C. E. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.07.2019 (ďalej Tr. zák.) na skutkovom základe, že od dňa 07.06.2017 do dňa 20.09.2017 v K. E. na K.i č. XXX/XX, v areáli prevádzky J. odborné miesto plynu č. XXX XXX XXXX, ako osoba fakticky prevádzkujúca spoločnosť S&D, s.r.o. a prevádzkujúca predmetný bitúnok, vediac, že na toto odborné miesto neexistuje platná zmluva medzi vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti a spoločnosťou SPP, a.s. a ani medzi reálnym užívateľom uvedenej nehnuteľnosti a spoločnosťou SPP, a.s., odoberal za účelom prevádzky uvedeného bitúnku zemný plyn a to v súhrnom množstve 5924 m³, pričom dňa 07.06.2018 dal pokyn zamestnancovi, aby tento neumožnil odmontovanie merača, ktorý sa podarilo demontovať až 20.09.2018, a teda takýto odber bez platnej zmluvy a bez platieb za plyn bol v rozpore so zákonom č. 251/2012 o energetike v platnom znení, čím spôsobil poškodenej spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 359 107 39 škodu vo výške 2430,35 eura.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. k), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienične odkladá na skúšobnú dobu 15 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa spoločnosť SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, IČO: 359 107 39 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, ktoré odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Následne obžalovaný odvolanie odôvodnil a uviedol nasledovné:

„Od začiatku vyšetrovania a rovnako na hlavnom pojednávaní som nepopieral, že som skutok v obžalobe uvedený spácha. Pri vyšetrovacích úkonoch som riadne spolupracoval. Nekonal som v úmysle niekoho poškodiť. Napriek všetkému som sa rozhodol spraviť vyhlásenie o vine, nakoľko som nemal záujem predlžovať súdne konanie. Rovnako som nahradil spôsobenú škodu.

Postup okresného súdu pri ukladaní trestu považuje za nespravodlivý s ohľadom na všetky okolnosti prípadu.

Myslím si ale, že k dosiahnutiu účelu trestu vzhľadom na moju osobu, pomery, minulosť, rodinné pomery, prácu, môj postoj k trestnej činnosti postačoval trest peňažný, ktorý navrhoval aj prokurátor.

Ja som nebol v minulosti nikdy súdne trestaný za obdobný skutok. Nie som zlodej, podvodník a moje odsúdenia obidve boli zahladené a boli za trestnú činnosť na úseku dopravy. K tomu, že došlo vôbec k spáchaniu trestnej činnosti, ku ktorej som sa dobrovoľne priznal, napriek všetkému v spise zabezpečenému priznal je dostatočnou zárukou toho, že mi nebolo potrebné ukladať trest podmienený. Ja som bol v tom, že všetky platby za plyn sú uhradené a naopak, že má spoločnosť preplatok. Ešte raz uvádzam, že napriek všetkému som šiel do vyhlásenia viny.

Myslím, že okresný súd sa pri ukladaní trestu neriadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého sa pri určovaní druhu trestu prihliadne na spôsob spáchania, následok, pohnútku, zavinenia, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Domnievam sa, že aj pri určovaní poľahčujúcich okolností súd opomenul okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov žiadam, aby Krajský súd Trenčín po zvážení všetkých faktov a argumentácie rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že napadnutý rozsudok zruší podľa § 321 ods. 1 písm. e) TP vo výroku o uloženom treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodne tak, že i bude uložený peňažný trest 1.000 €.

Ostatné výroky vo vzťahu k výroku o treste sú v súlade so zákonom, a preto žiadam, aby odvolací súd tieto prevzal z napadnutého rozsudku nezmenené“.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, obžalovaný navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

N základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, správnosť ktorých obžalovaný namietal v dôvodoch svojho odvolania, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len výroky napadnutého rozsudku o treste, uloženom obžalovanému.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v neprospech obžalovaného mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. na základe preukázaných skutkových zistení, svedčiacich o tom, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd postupom podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o existencii vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., spočívajúcu v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. a existencii vady v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Preto odvolací súd zrušil odvolaním obžalovaného napadnuté výroky rozsudku okresného súdu o uloženom treste.

Vzhľadom na to, že okresným súdom zistené skutočnosti, významné pre uloženie trestu, odvolací súd považoval za správne, majúce oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd dospel k záveru, že podľa § 322 ods. 3 Tr. por. môže vo veci sám rozhodnúť.

V súvislosti s obžalovaným navrhovaným druhom trestu odvolací súd považuje za potrebné osobitne poukázať na znenie ustanovenia § 34 ods. 6 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 Tr. zák. možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd pri ukladaní trestu v prípade trestných činov, ktorých horná hranica sadzby, ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona, nepresahuje 5 rokov, nemá povinnosť ukladať trest odňatia slobody, ale v zmysle zásad pre ukládanie trestu má právo rozhodnúť, aký druh trestu, z trestov uvedených v ustanovení uloží, či už samostatne alebo popri sebe. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že pri menej závažných trestných činoch logicky prichádza do úvahy ukládanie menej prísneho druhu trestu.

V prejednávacom prípade je zrejmé, že u obžalovaného boli zistené tri poľahčujúce okolnosti, nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu s trestnou sadzou odňatia slobody podľa osobitnej časti Trestného zákona až na dva roky. Podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska druhu trestu uloženie peňažného trestu v prejednávacom prípade nevykazuje rozpor so zákonom, vrátane absencie rozporu so zákonnými zásadami pre ukládanie trestu podľa § 34 Tr. zák. Preto odvolací súd na podklade okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre ukládanie trestu, rozhodol o uložení peňažného trestu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.